

Jinak rekursu nebylo vyhověno, neboť jest přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že námitka neplatnosti směnky není opodstatněna, a poukazuje se stěžovatel v tomto směru na příslušné odůvodnění napadeného usnesení. Blankosměnka stává se vyplněním platnou smenkou, směnka řádně vyplněná jest pak platná a závazná podle obsahu vzniklého doplnění. Podle svého obsahu byla směnka vystavena dne 20. března 1930 a splatná 12. června 1930. Tyto směnečné údaje si nijak neodporují a proto jest směnka formálně platná. Že se vyplnění směnky stalo skutečně teprve po 12. červnu 1930, jest pro otázku platnosti směnky úplně nerozhodné, jak již odvolací soud správně vyložil.

Čís. 10451.

Fusí akciové společnosti s jinou akciovou společností nezaniká podnájemní poměr s fusovavší akciovou společností.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, Rv I 2047/30).

V domě žalobců měl najaty hostinské místnosti pivovar v Š. Od pivovaru v Š. měl hostinec v podnájmu V., hostinskou koncesi měl pivovar v Š. Pivovar v Š. splynul fusí s pivovarem v P. Žalobou, o niž tu jde, domáhali se žalobci na V-ovi, by bylo uznáno právem, že žalovaný nemá nájemní práva k místnostem, že jest povinen to uznati a hostinskou místnost vykliditi. Žalobu odůvodňovali žalobci tím, že fusí pivovaru v Š. s pivovarem v P. zaniklo podnájemní právo žalovaného. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolatelé vytýkají soudu první stolice, že, zamítnuv žalobu, neposoudil věc správně, a snaží se dovoditi, že pivovar v Š. zanikl výmazem z obchodního rejstříku 20. března 1929, čímž prý zanikla i jeho koncese pro výkon hostinské živnosti v místnostech, o něž jde, a v důsledku toho zanikl i nájemní poměr ohledně těchto místností mezi ním a žalobci. Nemohl se proto pivovar v P. vzdáti koncese, která z pivovaru v Š. na něj přejíti nemohla, ve prospěch žalovaného, a, obdržel-li žalovaný koncesi, obdržel ji jako koncesi novou, zcela samostatně a nemohla naň proto přejíti již zaniklá nájemní práva pivovaru v Š., výmazem z obchodního rejstříku rovněž zaniklého. Pokud prý se pivovar v P. koncese ve prospěch žalovaného vzdal, učinil prý tak neprávem, neboť byla to smlouva příčící se zákonnému zákazu a dobrým mravům, tudíž podle § 879 obč. zák. neplatná. Universální sukcese tu prý není, ani kdyby tu byla, nepřechází na nabyvatele nájemní právo dřívějšího majitele závodu při postupu závodu, nalézajícího se v najatých místnostech. Těmto právním vývodům odvolatelovým nelze přisvědčiti. Otázka koncese k provozu hostinské živnosti v místnostech, o něž jde, zejména komu koncese původně náležela, zda zanikla zánikem pivovaru v Š., či zda přešla na pivovar v P., zda tento se jí vzdal, a byl oprávněn se jí vzdáti ve prospěch žalovaného a zda tento ji nabyt samostatně či jako koncesi novou, jest pro správné posouzení této sporné věci zcela nerozhodná. Záleží jen na

tom, zda nájemní poměr ohledně sporných místností mezi pivovarem v Š. a žalobci výmazem pivovaru v Š., u něhož nastala fuse s pivovarem v P., zanikl či zda v důsledku fuse veškerá jeho práva a povinnosti, tedy i tento poměr nájemní přešly universální sukcesí na pivovar v P. Přešel-li tento nájemní poměr na posléz řečený pivovar, stal se žalovaný, který podle zjištění soudu první stolice byl podnájemcem pivovaru v Š., podnájemcem pivovaru v P. a nemohlo by býti řeči o tom, že v najatých místnostech jest bez právního důvodu. Otázku tuto musí i soud odvolací zodpovědět kladně, poněvadž i skutečnost fuse (splynutí) pivovaru v Š. s pivovarem v P. i okolnost, že žalovaný byl podnájemcem pivovaru v Š. v najatých místnostech, jest prvním soudem zjištěna bezvadně, a splynutí (fuse) u akciových společností zakládá podle čl. 247 obch. zák. universální sukcesi, jest proto pivovar v P. universálním sukcesorem pivovaru v Š. a jde tu tedy o též právní podmět, tak že výmazem pivovaru v Š. z obchodního rejstříku podnájemní poměr mezi ním a žalovaným nezanikl, nýbrž pokračuje v právní osobě pivovaru v P. jako téhož právního podmětu i nadále. Nelze tudíž přisvědčiti odvolatelům, že šlo o postup závodu nalézajícího se v najatých místnostech na jiný právní podmět, v důsledku čehož prý dřívější nájemní poměr zanikl. Poněvadž žalovaný byl podnájemcem pivovaru v Š., který splynul universální sukcesí s pivovarem v P., nepřestal býti podnájemcem i proti tomuto pivovaru. a neužívá proto místností v domě žalující strany bez právního důvodu, nýbrž z důvodu podnájemního poměru.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce byla sporná věc posouzena v napadeném rozsudku správně. Pokud dovolatelé poukazují na rozhodnutí sb. n. s. čís. 8470, stačí je odkázati na to, že v něm šlo o převod podle § 1409 obč. zák., kdežto v souzeném případě jde o fusi, v čemž jest podstatný rozdíl, a pro fusi platí předpisy obchodního zákona (čl. 247, 215 druhý odstavec obch. zák.). Ježto žalovaný byl podnájemníkem pivovaru v Š., fusovavšího s pivovarem v P., tedy v nájemní smlouvě se žalobci pokračujícím, přísluší mu jako podnájemci nájemní užívání sporných místností, neužívá jich bez právního důvodu, jak na tom budují dovolatelé.

Čís. 10452.

Manžel usmrcené manželky nemá nárok (§ 1327 obč. zák.) na náhradu nákladů za vedení domácnosti a za opatrování dětí.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1931, Rv I 132/30.)

Žalobcova manželka byla usmrcena automobilem žalovaného. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném kromě jiných nároků, jež tu nepřicházejí v úvahu, náhrady škody 500 Kč měsíčně, ježto